

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa K. Ś., M. Ś., J. P., M. P., W. P. i W. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 lipca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 grudnia 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odrzuca skargę kasacyjną;

**2) zasądza od każdego z powodów na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwoty po 450
(czterysta pięćdziesiąt) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2020 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 22 listopada 2019 r. w części oddalającej powództwo ponad zasądzone na rzecz powodów K. Ś. i M. Ś. kwoty po 75.581,50 zł, zaś na rzecz każdego z pozostałych kwoty po 37.790,75 zł.

Skargę kasacyjną od powyższego rozstrzygnięcia wnieśli powodowie. Wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczyli osobno dla każdego ze skarżących: w wysokości po 48 618,50 zł w odniesieniu do powodów K. Ś. i M. Ś. oraz po 24

309,25 zł w odniesieniu do powodów J. P., M. P., W. P. i W. P.. Nadto wskazali łączną wartość przedmiotu zaskarżenia w wysokości 194 474 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że na etapie postępowania kasacyjnego skutki procesowe współuczestnictwa materialnego, które nie ma charakteru współuczestnictwa jednolitego bądź koniecznego, zbliżone są do współuczestnictwa formalnego. Na tym etapie postępowania każdy ze współuczestników materialnych ma własne *gravamen* w zaskarżeniu prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji. Dlatego o dopuszczalności wniesionej przez nich skargi kasacyjnej nie może decydować podana w tej skardze wartość przedmiotu zaskarżenia w łącznej kwocie, lecz wartość zaskarżenia przy uwzględnieniu wartości roszczeń dochodzonych przez każdego z nich oddzielnie. Jeśli wartość przedmiotu zaskarżenia w stosunku do każdego z nich jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych to, zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2018 r., I CZ 148/17, niepubl.). W razie współuczestnictwa materialnego opartego jedynie na tożsamości podstawy faktycznej i prawnej, każdy współuczestnik zaskarżający wyrok sądu drugiej instancji wskazuje zatem wartość przedmiotu zaskarżenia odrębnie, w stosunku do swego żądania, a zasada ta obowiązuje również wtedy, gdy roszczenie stanowi składnik masy spadkowej i jest dochodzone przez spadkobierców stosownie do ich udziałów w spadku (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2007 r., I CZ 91/07, niepubl., z dnia 22 stycznia 2015 r., I CZ 117/14, niepubl., z dnia 10 stycznia 2018 r., I CZ 137/17, niepubl., z dnia 19 stycznia 2018 r. I CZ 148/17, niepubl. i z dnia 4 października 2019 r., I CZ 85/19, niepubl. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., III CSK 256/14, niepubl.).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy każdy z powodów od początku domagał się zapłaty na swoją rzecz sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej jego udziałowi w spadku. Żaden z nich nie domagał się zasądzenia pełnej kwoty

odpowiadającej sumie świadczeń żądanych przez każdego z powodów ani zasądzenia tej kwoty na rzecz wszystkich powodów. Żaden nie wskazywał również, że dochodzi części wierzytelności spadkowej w celu zachowania wspólnego prawa spadkobierców. W tej sytuacji należy uznać, że każdemu ze skarżących przysługuje odrębny *gravamen*, którego granice stanowi żądana przez każdego z nich kwota, w zakresie której żądanie nie zostało uwzględnione, a apelacja - oddalona. Dla dopuszczalności skargi kasacyjnej uwzględnić zatem należało wartość przedmiotu zaskarżenia podaną dla każdego z powodów odrębnie, a odpowiadającą nieuwzględnionym żądaniom każdego z nich. Żadna z tych wartości nie przekracza progu wyznaczonego w przepisie art. 398² § 1 k.p.c.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[as]